

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. 3. 2012 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Jany Janečkové a přísedících Jarmily Kročilové a Vladimíra Klecha

t a k t o :

Obžalovaný

M. V. ,

nar. XXX v XXX, svářeč, trvale bytem XXX,

j e v i n e n ,

že

1) v přesně nezjištěné době od počátku měsíce července 2007 do konce měsíce dubna 2010 v XXX, poté, co se v měsíci lednu 2007 prostřednictvím internetu seznámil s R. D., před kterou vystupoval jako M. W. a s níž postupně navázal blízký vztah, a poté, co R. D. přesvědčil o tom, že budou žít ve společné domácnosti a že zajišťuje společné bydlení, požadoval od R. D., aby mu půjčovala finanční prostředky na platby související s výstavbou rodinného domu přesto, že neměl příjem, z něhož by mohl tyto půjčky vrátit, přičemž dům nestavěl a neučinil v tomto směru žádné úkony, když ani neměl v úmyslu s R. D. partnerské soužití vést, kdy za tímto účelem mu R. D. každý měsíc předávala finanční hotovosti v různé výši, které získala jednak ze svých mezd, plateb výživného na své děti a invalidního důchodu a jednak z půjček a úvěrů, které si za tímto

účelem zřídila, takže mu celkově předala částku 410.040 Kč, zapůjčené částky použil pro svou potřebu a ničeho R. D. nevrátil, čímž R. D. způsobil škodu ve výši 410.040 Kč,

2) v přesně nezjištěné době od počátku měsíce února 2008 do 14. 8. 2009 v XXX, okres Bruntál, poté, co se v měsíci říjnu 2007 prostřednictvím internetu seznámil s L. F., před kterou vystupoval jako M. V. a s níž postupně navázal blízký vztah, a poté, co L. F. přesvědčil o tom, že budou žít ve společné domácnosti a že zajišťuje společné bydlení, požadoval od L. F., aby mu půjčovala finanční prostředky na platby související s koupí bytu a jeho vybavením, na opravu svého vozidla, na překlenutí dočasné finanční tísně po úraze a na další obdobné účely přesto, že neměl příjem, z něhož by mohl půjčky vrátit, byt ani zařízení nezakoupil a neučinil v tomto směru žádné úkony, když ani neměl v úmyslu s L. F. partnerské soužití vést, kdy za těmito účely mu L. F. opakovaně předávala finanční hotovosti v různé výši, které získala jednak ze své mzdy a úspor a jednak z půjček a úvěrů, které si za tímto účelem zřídila, takže mu celkově předala částku 480.000 Kč, zapůjčené částky použil pro svou potřebu a ničeho L. F., dnes M., nevrátil, čímž L. M. způsobil škodu ve výši 480.000 Kč,

t e d y ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

3) dne 10. 11. 2010 v XXX, okres Olomouc, poté, co se v měsíci červenci 2010 prostřednictvím profilu, umístěným na seznamovacím internetovém portálu XXX, seznámil s E. S., před kterou vystupoval jako M. V. a s níž postupně navázal prostřednictvím emailu i osobních schůzek bližší vztah, přesvědčil E. S. o tom, že nutně potřebuje krátkodobou půjčku pro své podnikání a na platbu právníkovi s tím, že jí půjčku do jednoho týdne vrátí, kdy na základě této žádosti mu E. S. zapůjčila částku 50.000 Kč, přičemž nebyl podnikatelským subjektem, ani neměl příjem, z něhož by mohl zapůjčenou částku vrátit, půjčku použil pro svou potřebu a ničeho E. S. nevrátil, čímž E. S. způsobil škodu ve výši 50.000 Kč,

t e d y sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1) a 2)

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona,

v bodě 3)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se v rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 10. 1. 2011, č.j. 3T 151/2010-136, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 15. 3. 2011, č.j. 2To 44/2011-159, **zrušuje** výrok o trestu ohledně obžalovaného M. V., jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným :

- R. D., nar. XXX, bytem XXX, částku **410.040 Kč**,
- L. M., nar. XXX, bytem XXX, částku **480.000 Kč**,
- E. S., nar. XXX, bytem XXX, částku **50.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků R. D., M. L., L. M., L. F., L. F., B. V. a E. S., z listinných materiálů a částečně i z výpovědi obžalovaného.

Obžalovaný M. V. k bodům 1) a 2) u hlavního líčení odmítl vypovídat. Byla proto čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy uvedl, že si v roce 2007 podal inzerát na vážné seznámení na sociální síti na internetu, kde mu odpovědělo několik žen. Mezi nimi byly i paní D. a F.. Ohledně paní D. obžalovaný uvedl, že si vyměnili několik sms zpráv, pak si dali schůzku a obžalovaný ihned dospěl k závěru, že toto není partnerka pro něj. Proto jí hned řekl, aby se nezlobila, že z toho nic nebude. Zůstali ale kamarádi a on k ní chodil na kafe. Občas se s ní scházel a jezdil s ní i na nákupy. Obdobně to bylo i u paní F., které řekl, že není jeho typ. Byl u ní jednou na kafi a hned odjel. Od žádné z nich nepřevzal žádnou finanční částku. Na dotaz, proč se ženám představoval pod jinými jmény, obžalovaný uvedl, že nemá povinnost se na první schůzce někomu představovat a ukazovat občanský průkaz. Rovněž obžalovaný popřel, že by paní F. podepsal půjčku 100.000 Kč pod jménem M. V.. Obžalovaný neměl v úmyslu zakoupit byl v XXX, o majetek paní D. se nezajímal. Popřel, že by měl s některou s těchto žen intimní styk. V roce 2007 užíval vozidlo XXX tmavě zelené barvy, nyní užívá vozidlo manželky, a to XXX modré barvy. Obžalovaný uvedl, že exekuce žádné nemá, ale bez podpory rodičů by to finančně nezvládl. Ženám manželství nesliboval. Sms zprávou jim pouze oznámil, že se bude ženit, aby jej nadále neobtěžovaly.

K bodu 3) obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že si žádné peníze od paní S. nepřevzal. Přiznal, že tuto ženu zná, neboť jej

kontaktovala na internetu, a to na stejný inzerát, jako předchozí dvě ženy. Sešel se s ní někdy na podzim v XXX na nádraží. On sám tam přijel vozidlem od své manželky, tedy XXX modré barvy. Asi půl hodiny spolu byli na parkovišti a obžalovaný se snažil paní vysvětlit, že se mu přihlásila na inzerát, který v té době již nebyl pravdivý. Obžalovaný uvedl, že je slušnost takovou věc sdělit osobně, a to i přesto, že předchozím dvěma ženám to sdělil formou sms zpráv. Schůzka byla dopředu telefonicky domluvená; obžalovaný se v XXX stavoval, když se vracel od rodičů ze XXX. Již na této první schůzce obžalovaný paní S. sdělil, že se bude ženit, ale že mohou být přátelé. Vzápětí se však obžalovaný opravil a uvedl, že v té době již ženatý krátce byl. Obžalovaný byl v té době nezaměstnaný. Paní S. uvedl, že je profesí svářeč-zámečnick. Byl zaměstnaný nejprve ve Šternberku, později v XXX v Mohelnici. Asi za týden spolu měli další schůzku. Obžalovaný paní S. volal, protože to měl zase po cestě. Byli na náměstí v XXX na kávě, neví, o čem si spolu povídali. Obžalovaný znovu na schůzce zdůraznil, že je ženatý. Toto se paní S. asi dotklo a na další schůzku se již nedomlouvali. Ona jej potom kontaktovala sms zprávami, na které už nereagoval. Dokonce kontaktovala i jeho ženu se sdělením, že žije s podvodníkem. Žádné peníze si od ní nepůjčil. Na dotaz státní zástupkyně pak obžalovaný uvedl, že paní S. o tom, že je ženatý, neřekl, protože rád poznává nové lidi. Před schůzkou byli v telefonickém kontaktu asi 2x do týdne.

K bodu 1):

Svědčyně R. D. soudu sdělila, že se s obžalovaným, který se jí představil jako M. V., seznámila v roce 2007. Dostala na něj telefonní kontakt od kamarádky, která s ním byla na kávě. Obžalovaný přijel k ní domů, dal si kávu a povídal si s dětmi (tehdy 7 a 13 let). Dával jim hádanky a padli si do oka. Obžalovaný jí řekl, že je mu sympatická a zajiskřilo to mezi nimi. Obžalovaný jí říkal, že bydlí s rodiči ve XXX. Jeho matka je psychicky nemocná. Nikdy ji nechtěl s rodiči seznámit, pořád se na něco vymlouval. Po první schůzce měla svědkyně z obžalovaného dobrý pocit, domluvili se na pokračování. Obžalovaný jí volal druhý i třetí den, pak zase přijel. Jezdil autem XXX zelené barvy. Ze začátku spolu měli asi 4x nebo 5x i intimní styk. Obžalovaný u ní přespal a po obědě odjížděl. Na návštěvy jí obžalovaný nikdy nic nedovezl. Vždycky říkal, že jede do práce a moc spěchal. Říkal, že dělá zámečníka ve Šternberku a vydělává asi 30.000 Kč měsíčně. Přivydělával si ještě u nějaké vymahačské firmy v Olomouci. Svědkyně měla v té době invalidní důchod ve výši 4.000 Kč, přídavky také 4.000 Kč. Když si přivydělávala, měla měsíčně 10 až 12 tisíc Kč dohromady. Na nájem dávala 5.000 Kč měsíčně. Obžalovaný s ní začal po nějaké době intimně žít a asi někdy v červenci 2007 ji požádal, jestli by mu mohla finančně vypomáhat. Říkal, že pro ně staví domek v XXX, kam by se mohli společně odstěhovat. Dům jí ale nikdy neukázal, že prý jde o překvapení. Ke svědkyni si potom vždy jezdil pro peníze. Dávala mu 5 i 7 tisíc. V roce 2008 již měla tři brigády, dávala mu, co mohla, i 9.000 Kč měsíčně. Brala si i půjčky a přestala platit nájem. Když to řekla obžalovanému, řekl, že to nějak udělá, aby neměla strach. Později se jejich soužití změnilo pouze na vyzvedávání peněz. Někdy se jí i týden neozval a pak si přijel jen pro peníze, které mu

svědkyně takto dávala až do dubna 2010. Peníze pro obžalovaného si svědkyně i půjčovala od rodičů, ale i u bank a Providentu. Celkem mu možná půjčila více, než kolik původně uvedla. Obžalovaný se na splácení půjček nijak nepodílel. Svědkyně mu nakonec poslala sms zprávu, že s ním končí, protože jí lže a jenom slibuje. Přesto, že znal její rodiče, nikdy ji nepředstavil svým rodičům. Ani dům, který měl stavět, jí nikdy neukázal. Její tetě jednou řekl, že si ji v květnu 2008 vezme. Svědkyně nakonec dopadla tak, že ji pro neplacení nájmu vystěhovali z bytu. Má dluhy přesahující 100.000 Kč a také exekuce. Je z toho špatná. S obžalovaným nikdy nesepisovala žádné papíry o půjčených penězích. Dávala je na společné bydlení a ústně byli dohodnuti, že pokud se rozejdou, tak jí obžalovaný peníze vrátí.

Svědkyně M. L. soudu sdělila, že se jí obžalovaný představil jako M. V. s tím, že je přítelem její sestry. Poprvé ho viděla na jaře 2008, a pak ještě několikrát v domácnosti její sestry R. D.. Svědkyně věděla, že chce obžalovaný s její sestrou žít, že si ji chtěl vzít a že stavěli rodinný dům. Sestra dávala obžalovanému peníze, aby co nejrychleji uspišila, že se budou stěhovat do společného bydlení. Svěřila se jí s tím, že si vzala úvěry u České spořitelny a u jiných bank. Třikrát jí půjčila peníze i svědkyně, a to 39.000 Kč. Asi šestkrát nebo sedmkrát předávala obálku s penězi obžalovanému přímo svědkyně. Bylo to někdy na podzim 2008. O svatbě se bavili oba dva i před ní. Někdy v roce 2009 se pak její sestra psychicky zhroutila, protože již byla vyčerpaná a neměla již žádné peníze by obžalovanému dala. Tři měsíce pak ležela v Olomouci v nemocnici. Finančně jí vypomáhali rodiče i druhá sestra. Její sestra přišla i o byt, protože neměla na nájem. V jednom případě byla svědkyně u toho, když obžalovaný přijel a po paní D. požadoval částku 50.000 Kč na kolaudaci rodinného domu.

Z listinných materiálů soud zjistil, že svědkyně R. D. poskytovala peníze obžalovanému od července 2007 do dubna 2010, a to v celkové částce 410.040 Kč (přehled na č.l. 46). Kromě vlastních zdrojů se jednalo i o půjčky Provident, České spořitelny a GE Money bank. Při rekognici konané dne 15. 2. 2011 svědkyně R. D. bezpochyby označila obžalovaného. Dle výpisu z České spořitelny, a.s. byl svědkyni R. D. poskytnut úvěr ve výši 50.000 Kč dne 15. 5. 2008 a ve stejné výši (50.000 Kč) dne 15. 3. 2009. Dne 22. 7. 2008 jí byl schválen úvěr u GE Money Multiservis ve výši 75.000 Kč. Svědkyně R. D. v roce 2007 pobírala částečný invalidní důchod ve výši 4.762 Kč, od ledna 2008 ve výši 4.988 Kč, od srpna 2008 ve výši 5.458 Kč a od ledna 2009 ve výši 5.603 Kč měsíčně. U společnosti Provident Financial s.r.o. si svědkyně půjčila dne 20. 12. 2007 částku 24.000 Kč, dne 28. 3. 2008 částku 7.000 Kč, dne 30. 5. 2008 částku 8.000 Kč a dne 16. 12. 2009 částku 9.000 Kč. Svědkyně D. pobírala v žalovaném období sociální příplatek, od května do července 2008 pracovala v XXX s průměrným měsíčním příjmem 2.551 Kč. Souběžně také pracovala v XXX po celý rok 2008 s průměrným čistým měsíčním příjmem 2.998 Kč. Od července do prosince 2008 byla také na dohodu zaměstnána u společnosti XXX s čistým měsíčním příjmem 5.665 Kč.

K bodu 2):

Svědčce L. M., dříve F., soudu sdělila, že se s obžalovaným seznámila na internetu. Obžalovaný se s ní chtěl seznámit. Asi od října 2007 si spolu psali a obžalovaný ji chtěl vidět. Nabídl jí, že ji odveze po práci domů. Čekal na ni ve 22.00 hodin, představil se jí jako M. V. a odvezl ji domů, kde si ještě nějakou dobu povídali v autě. Obžalovaný jí řekl, že pracuje v Olomouci jako svářeč. Když obžalovaný odjel, tak jí ještě téhož večera poslal sms, že by se s ní rád sešel. Scházeli se potom podle toho, kdy měl obžalovaný čas. Vždy předtím zavolal. Svědkyně za ním jezdila do XXX nebo do XXX. Obžalovaný jí řekl, že bydlí ve XXX na XXX. Scházel se s ní na autobusovém nádraží. Svědkyně nikdy nebyla u něj doma. Obžalovaný měl údajně bydlet s rodiči, ale tyto jí také nikdy nechtěl představit. Obžalovaný přitom její rodiče viděl dvakrát. Schůzky probíhaly i na vlakovém nádraží v XXX. Jednou spolu byli na Sovinci. Obžalovaný jezdil vozem XXX zelené barvy. Obžalovaný jí sliboval, že si ji vezme, že spolu budou bydlet ve XXX, kde sežene byt. Poprvé si o peníze řekl před vánocemi roku 2007 s tím, že nějaká firma staví ve XXX bytový dům. Na byt chtěl po ní peníze, a to 410.000 Kč s tím, že byt stojí ještě víc. Pro peníze si jezdil i do XXX po částech. Vždy jí napsal sms, aby nachystala peníze, že přijede. Svědkyně si vzala úvěr u Komerční banky ve výši 75.000 Kč, dvakrát u České spořitelny ve výši 15.000 Kč a 30.000 Kč, také Home Credit. Poslední půjčka byla 200.000 Kč u České spořitelny, z čehož 50.000 Kč použila na zaplacení předchozích půjček. Také mu dávala peníze z výplat a úspory. Obžalovaný si říkal i o peníze na benzín, když za ní jezdil. Pokud šli na kafe, platila jej svědkyně. Obžalovaný se s ní setkával v XXX, kde si převzal peníze a hned odjížděl. Intimní styk spolu měli za celou dobu jednou. Dne 31. 8. 2009 svědkyně ukončila pracovní poměr v XXX v XXX a odjela za obžalovaným. Sešli se v XXX, kde mu předala odstupné z práce ve výši 24.000 Kč. Měli společně odjet do XXX, avšak obžalovaný se vymluvil, že musí odjet do XXX a že si ji vezme, až se vrátí. Pak se jí asi měsíc neozval. Obžalovaný jí slíbil, že jí pomůže dluhy splácet. Nedal jí ale dodnes žádné peníze. Když svědkyně pojala podezření, jela za obžalovaným společně se svým otcem do XXX. Její otec chtěl vidět byt, který se jim staví. Tento jim obžalovaný ukázal jen z dálky. Svědkyně si nechala ve XXX podepsat obžalovaným, že jí dluží částku 100.000 Kč, které si od ní již vzal v předchozím období. Obžalovaný se podepsal jako V.; na potvrzení sám vyplnil záhlaví i podpis. U podpisu byl i její otec, který následně zjistil, že se obžalovaný jmenuje jinak. Svědkyně následně zjistila, že ani nikdy nebyl v XXX a že si ji vzít nechce. O tom, že se bude ženit, jí obžalovaný nikdy neřekl. Chtěla po něm vysvětlení, ale on se jí neozýval. Svědkyně je nyní nezaměstnaná, pobírá pouze podporu. Žije u rodičů a má na sebe vyhlášen bankrot.

Svědce L. F. soudu sdělil, že obžalovaného viděl asi 5x, když jezdil za jeho dcerou. Sám se mu představil jako M. V.. U jejich rozhovorů býval málokdy. Věděl ale, že spolu chtějí žít. Jeho dcera obžalovanému sháněla práci, ale žádná nevyhovovala s tím, že je za ni málo peněz. Podle svědka obžalovaný nepracoval, snad jezdil do XXX. Jeho dcera si dokonce pronajala byt v XXX, aby mohli bydlet sami. Obžalovaný měl bydlet s ní a podílet se na nájmu. Obžalovaný tam za ní přijel jen jednou, po chvíli dceři řekl, že si musí dojet

pro prášky a už nepřijel. Dcera v bytě bydlela dva nebo tři měsíce, a pak se vrátila domů, protože z jednoho platu to nemohla utáhnout. Svědek ví o tom, že jeho dcera dávala obžalovanému peníze. Sám si myslí, že to muselo být aspoň 10.000 Kč každý měsíc. Dcera si vybrala všechny úspory, stavební spoření, zrušila pojistky. Celkem mu dala asi půl milionu korun, protože jí nasliboval, že pořídí byt ve XXX a budou společně bydlet. Rodiče měli o obžalovaném určité pochybnosti. jednou jel svědek s dcerou do XXX. Obžalovaný tenkrát po dceři požadoval dalších 25.000 Kč na byt. Svědek proto chtěl byt vidět, aby jim mohl peníze půjčit. Taky chtěl po obžalovaném vědět jeho jméno. Ten tvrdil, že se jmenuje V., ale neukázal mu občanku, řidičák ani pas s tím, že všechno nechal v XXX. Na schůzku přitom dojel autem a tvrdil, že nemá žádné doklady. Pak mu nechali podepsat dlužnou částku 150.000 Kč, kterou jim podepsal jako V., ačkoli svědek už věděl, že se jmenuje V.. Svědek mu proto další peníze nedal a řekl mu, že je podvodník. Svědek už potom obžalovaného nikdy neviděl. Jeho dcera ukončila pracovní poměr, protože se měla s ním vdávat a chtěla se za ním odstěhovat do XXX. Byla zamilovaná a věřila mu.

Svědčce L. F. soudu sdělila, že obžalovaného viděla někdy na podzim roku 2007. Dcera se s obžalovaným seznámil na internetu. Když za ní přijel poprvé, tak ji jen přivezl z práce domů. Za několik dní ho přivedla i domů a představila jej jako M.. Vždy, když byl u nich obžalovaný na návštěvě, měl za chvíli nějaký telefon a musel odjet. Vymlouval se na problémy v práci, tatínka a podobně. Asi jednou u nich byl i přes noc. Pořád mluvil o XXX. Její dcera byla natěšená a viděla s ním budoucnost.

Z listinných materiálů soud zjistil, že svědkyně L. F., dnes M., dle seznamu peněžních částek na č.l. 65 poskytla obžalovanému v období od března 2008 do srpna 2009 celkem 480.000 Kč. Jednalo se o úvěry, stavební spoření, odprodej akcií, peníze od babičky, penzijní připojištění a odstupné ze zaměstnání. Dle výpisu z internetu na č.l. 68-69 vyplývá, že obžalovaný měl založený na stránkách XXX profil s názvem XXX. V údajích o sobě uvedl pouze, že je muž, rok narození XXX a bydlí ve XXX. Dne 2. 11. 2007 napsal z tohoto profilu uživatelce „XXX“, že by se s ní rád seznámil a aby mu odepisovala na jeho telefon XXX. Na č.l. 70 je potvrzení o převzetí částky 100.000 Kč od L. F., kdy s úrokem z úvěru tato částka činí 137.248 Kč. Potvrzení je vytištěno na počítači a rukou je v něm doplněno jméno „M. V.“ a stejný je i podpis. Při rekognici konané dne 15. 2. 2011 svědkyně L. F. bezpochyby označila obžalovaného. Lustrací v centrální evidenci vozidel bylo zjištěno, že vozidlo zelené barvy zn. XXX užíval od 14. 12. 2006 do 18. 5. 2009 obžalovaný M. V.. Následně obžalovaný vozidlo prodal do autobazaru XXX v XXX. Dle výpisu z GSM soud zjistil, že mobilní telefonní číslo XXX je vedeno na jméno obžalovaného M. V..

Svědčce F. uzavřela dne 18. 3. 2008 smlouvu o úvěru s Českou spořitelnou na částku 15.000 Kč, dne 3. 12. 2008 smlouvu o úvěru na částku 200.000 Kč a v květnu 2008 smlouvu o úvěru na částku 30.000 Kč. U Komerční banky si svědkyně F. uzavřela dne 21. 1. 2008 smlouvu o kreditní kartě s úvěrovým rámcem 10.000 Kč. Celá částka byla vybrána z bankomatu dne 29. 1. 2008. Dále si svědkyně F. vzala úvěr

u Komerční banky ve výši 75.000 Kč dne 16. 4. 2008. Na účet svědkyně F. byl dne 16. 6. 2008 připsán zůstatek po zrušeném stavebním spoření ve výši 20.725,70 Kč. Z běžného účtu je patrný dne 18. 6. 2008 výběr hotovosti na pobočce ve výši 10.000 Kč a stejného dne výběr v bankomatu ve výši 10.000 Kč. Dne 25. 2. 2009 byl paní F. na účet připsán zůstatek penzijního připojištění ve výši 60.614 Kč, přičemž hned dne 26. 2. 2009 dochází k výběru částky 50.000 Kč. Dne 29. 10. 2008 paní F. uzavřela smlouvu o úvěru s GE Money Multiservis na částku 50.000 Kč, dne 21. 5. 2009 uzavřela další úvěrovou smlouvu u společnosti Home Credit na částku 25.000 Kč. U společnosti Provident Financial uzavřela smlouvu o půjčce ve výši 15.000 Kč dne 7. 10. 2008.

Svědkyně F. byla od 15. 5. 1991 do 31. 7. 2009 zaměstnána ve společnosti XXX. Dne 20. 10. 2008 jí byla vyplacena touto společností částka 15.000 Kč za prodej akcií a dne 31. 7. 2009 s ní byl rozvázán pracovní poměr, přičemž jí bylo vyplaceno odstupné ve výši 26.496 Kč hrubého. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 3. 2010, sp.zn. KSOS 34 INS 1798/2010, bylo povoleno oddlužení L. F. a insolvenčním správcem byl ustanoven Mgr. Martin Fuchsig. Mezi závazky byly uvedeny úvěrové smlouvy (viz výše), kdy celková suma byla vyčíslena na částku 382.925 Kč.

K bodu 3):

Svědkyně E. S. soudu sdělila, že se s obžalovaným seznámila v létě roku 2010 na portálu XXX v sekci seznámení. Psali si všeobecně o tom, co dělají. Obžalovaný jí poté začal nadbíhat. Říkal, že se mu líbí a že by se s ní chtěl seznámit. První schůzku měli 1. září. Představil se jí jako M. V.. Do té doby jí obžalovaný pouze sdělil, že bydlí ve XXX, že mu tragicky při autohavárii zahynuli rodiče. Také jí říkal, že je šéfem uklízací firmy a má asi 60 zaměstnanců. Název firmy byl uveden i na vozidle, kterým za ní jezdil, a to XXX. Říkal, že je to náročné na dojíždění, a proto někdy přespává ve XXX a někdy v XXX, kdy by si chtěl zřídit pobočku. Když se sešli poprvé, odjeli spolu do XXX, kde si u pískovny v autě asi 3 hodiny povídali. Pak jí odvezl zpět. Schůzka skončila tím, že se mu moc líbila a domluvili se na dalším setkání. Další schůzka byla asi za týden, byl to pátek. Iniciátorem schůzky byl obžalovaný, který jí na internetu psal, že se mu po ní stýská, že ji chce vidět a že by si mohli zajít někam na večeři. Sešli se pak zase v XXX, šli na večeři a poté k ní do bytu. Obžalovaný odjížděl až v noci. Obžalovaný svědkyni neřekl, že by si psal na internetu s více ženami, či dokonce plánoval svatbu. Kdyby to napsal, svědkyně by další seznamování ukončila. Na schůzce se jí ani nesevěřil, že se právě oženil. Pak se sešli ještě asi třikrát, přičemž dvakrát u ní i přespal. Začal jí pak posílat zprávy, že potřebuje založit, že má nějaké finanční potíže a potřebuje zaplatit právníka. Taky neměl peníze na čisticí prostředky do firmy. Asi dvakrát jí psal o penězích na internetu a sms zprávami se ujišťoval, jestli může s penězi počítat. Svědkyně mu totiž neprozřetelně předtím prozradila, že její rodiče prodali byt a ona nyní disponuje částkou 270.000 Kč. Domluvili se spolu na zapůjčení částky 50.000 Kč s tím, že jí obžalovaný svědkyni do týdne vrátí. Nesepisovali o tom žádný papír. U předání peněz byla pouze dcera svědkyně, která má 15

let. Jinak o půjčce nikdo další nevěděl. Obžalovaný peníze v dohodnutém termínu nevrátil. Naopak po tom, co od ní s penězi odjel, tak jí asi do 2 minut poslal sms zprávu, že se rozhodl zůstat s manželkou. O její existenci svědkyně vůbec nevěděla. Peníze jí obžalovaný nevrátil a na urgence ani telefony neodpovídal. Svědkyně pak zjišťovala na internetu, jak to bylo s firmou obžalovaného a zjistila, že činnost byla ukončena v červenci 2010. Firma patřila jeho ženě. Svědkyně pak vyhledala manželku obžalovaného na XXX a napsala jí, co se stalo. Ta jí odepsala, že se o tom s ní nechce bavit, že je to věc mezi svědkyní a obžalovaným, pokud jí dluží nějaké peníze.

Svědkyně B. V. soudu sdělila, že se s obžalovaným seznámila na internetu, někdy v únoru nebo březnu 2008. Prvnímu setkání předcházely mejly a sms zprávy. Svědkyně se o něm dozvěděla, že pracuje jako svářeč ve XXX. Víc nezjišťovala. První schůzka proběhla v XXX, v motorestu XXX. Obžalovaný v té době žil střídavě u rodičů ve XXX a v XXX u přítelkyně. Jeho současný vztah neviděl jako perspektivní a hledal někoho dalšího. Mělo se jednat o rozvedenou ženu se dvěma dětmi. Byli spolu asi třičtvrtě roku. Svědkyni nepřišlo divné, že obžalovaný žije s ženou, kterou zná jen velmi krátce, a současně si hledá ženu další. Po první schůzce se scházeli asi 3 až 4 měsíce nepravidelně v XXX. Poprvé k ní přijel před nebo po prázdninách 2008. Pořád přitom měl ten vztah v XXX. Obžalovaný se jí nesvěřil, že by v té době hledal ještě další ženu, nebo že by se dokonce ještě s dalšími ženami scházel. Když ji začal obžalovaný navštěvovat, jezdil k ní jednou za 10 až 14 dní. Dělali i společné výlety. Svědkyně v té době obžalovaného nenavštěvovala, protože ještě stále bydlel u té paní v XXX. Od počátku roku 2009 již se mezi nimi dalo hovořit o vztahu. Navštěvoval ji každý týden, býval s ní i o víkendu. Pokud nebyl s ní, svědkyně neví, kde byl. Prý hodně cestoval a měl kamarády. S bývalou partnerkou se rozešel kolem vánoc roku 2009. Od nového roku 2010 pak měl už u svědkyně i trvalé bydliště a začal s ní bydlet denně. Přesto měl stále svoje aktivity, jezdil do XXX. Na jaře 2010 se svědkyně seznámila s otcem obžalovaného. Obžalovaný nejprve hodně měnil práci, ona sama mu hledala práci i v XXX. Pokud neměl práci, byl veden na úřadu práce. Asi měsíc jí vypomáhal v její úklidové firmě na dohodu o provedení práce. O peníze jí nikdy neříkal. Svědkyně neměla žádné podezření, že by měl obžalovaný ještě další vztahy. Ani po svatbě (10. 9. 2010) neměla žádný přehled o tom, zda se schází s dalšími ženami. Ona sama tomu ale nevěří. Svědkyně podnikala do června 2010, kdy pozastavila činnost, a to v úklidových službách. Neměla žádné zaměstnance, jenom brigádníky. Příjmy byly minimální a na podnikání padly veškeré její úspory. Obžalovaný před manželstvím neměl se svědkyní společné finance, do manželství nevnesl žádný majetek. Svědkyně ví o tom, že byl obžalovaný v XXX souzen pro loupež.

Z listinných materiálů soud zjistil, že svědkyně E. S. dne 8. 11. 2010 vybrala ze svého účtu u GE Money Bank částku 60.000 Kč.

Všechny výše uvedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný doznal, že uvedené tři poškozené zná, a to v souvislosti s inzerátem za účelem seznámení. Snažil se však soud přesvědčit, že uvedené ženy se mu vůbec nelíbily, což

zjistil hned na první schůzce. Protože však na něj naléhaly, rozhodl se s nimi scházet. Všem ženám však řekl, že je to pouze z kamarádství. Obžalovaný popřel, že by někdy od jakékoli z uvedených žen převzal nějakou finanční částku. Naproti tomu je tu ovšem svědectví tří poškozených, které se vzájemně vůbec neznají. Jejich svědectví popisuje stejný způsob seznámení s obžalovaným, který minimálně v případě poškozené D. a M. s nimi navázal dlouhodobý vztah. Obžalovaný získal náklonnost těchto žen i prostřednictvím jejich dětí. Obžalovaného znali rodinní příslušníci a nejen že v nich vyvolal dojem, že je partnerem, ale dokonce s rodinnými příslušníky hovořil o tom, že si danou ženu vezme za manželku. Za tím účelem slíbil ženám vybudovat vlastní bydlení (dům v XXX, byt ve XXX), na které však měly ženy rovněž přispívat. Obžalovaný jim uvedl, že sám si vzít půjčku již nemůže, protože splácí poměrně vysokou hypotéku (asi 17.000 Kč měsíčně). Poškozené po celou dobu žili v přesvědčení, že úmysly obžalovaného jsou čisté, předaly mu veškeré své úspory, výdělků a dále se i zadlužovaly uzavíráním nových úvěrů. Tímto způsobem mu poškozené D. i M. každá předaly částku větší než 400.000 Kč. Peníze předávali obžalovanému v hotovosti, často bez žádného svědka. S ohledem na okolnosti je zřejmé, že si nenechávaly předání peněz podepisovat, neboť měli dojem, že investují peníze do vlastního bydlení a obžalovanému bezmezně věřily. Obžalovaný však tyto peníze ani v jednom případě neinvestoval do společného bydlení. Dům v XXX ani byt ve XXX žádný nezajišťoval (neučinil žádný krok) a peníze použil pro své vlastní potřeby. Vztahy s uvedenými ženami udržoval pouze po tu dobu, pokud mu mohly ještě nějaké peníze přinést. V situaci, kdy si ženy začaly stěžovat na špatnou finanční situaci a hrozící exekuce, vztah vždy formou sms zprávy ukončil a na další jejich telefonáty vůbec neodpovídal. V případě paní S. s ní obžalovaný navázal krátký vztah v srpnu 2010. Obžalovaný jí tvrdil, že je majitelem XXX se 60 zaměstnanci a poté, co zjistil, že svědkyně disponuje větší finanční částkou, požádal ji o zapůjčení částky 50.000 Kč na jeden týden. Důvodem mělo být zaplacení firemního právníka a čistících prostředků. Ani tyto důvody však nebyly pravdivé, což potvrdila svědkyně V. když uvedla, že obžalovaný do její firmy nikdy nic neinvestoval a žádné zaměstnance neměla. Obžalovaný prakticky ihned po převzetí peněz od poškozené S., této sdělil, že jí je hned tak nevrátí a že je ženatý, ačkoli předtím tvrdil, že je úplně sám, dokonce sirotek. Ani v tomto případě již na žádné další telefonáty nereagoval a zapíral se.

Podvodný úmysl soud spatřuje nejen v nepravdivosti účelu, pro který obžalovaný peníze od žen požadoval, avšak i v samotném jednání obžalovaného. Ten se každé ženě představil jiným jménem - V., V., V.. Žádné ženě nesdělil skutečné bydliště, ani je po dobu jejich dlouhého vztahu k sobě domů nikdy nevzal a nepředstavil je rodičům. Obžalovaný tedy jednal od počátku tak, aby v případě prozrazení jeho nekalých úmyslů, neměly ženy žádnou indicii, kde by jej měly hledat. Potvrzení na č.l. 70 rovněž podepsal pod smyšleným jménem, aby nemohlo dojít k žádnému vymáhání poskytnutých peněz. Za zmínku jistě stojí i ta skutečnost, že ani city obžalovaného zřejmě nebyly upřímné, když minimálně v období od února 2008 do srpna 2009 udržoval paralelní vztah s paní D., F. i s jeho současnou manželkou, ještě do dubna 2010 pak měl vztah se svojí současnou manželkou i

s paní F.. S paní S. se úmyslně seznámil těsně před svojí svatbou a je otázkou, zda svatební noc strávil s manželkou, či s paní S., když se ženil dne 10. 9. 2010, tedy v pátek. Ve stejný den měl být dle tvrzení paní S. v podvečerních a nočních hodinách v U.. O tom, že je čerstvě ženatý, se však ani náznakem nezmínil.

Obžalovaný tedy od počátku jednal v úmyslu získat pod záminkou partnerského soužití od poškozených finanční prostředky čistě pro svoji potřebu. Soud jeho jednání posoudil jako úmyslné ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Poškozený v bodech 1) a 2) vznikla jednáním obžalovaného škoda v celkové výši 890.040 Kč. Ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona se jedná o značnou škodu (nejméně 500.000 Kč). V bodě 3) obžalovaný způsobil škodu ve výši 50.000 Kč, což je ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku větší škoda.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný v bodech 1) a 2) ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu a v bodě 3) sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, čímž po všech stránkách naplnil zákonné znaky skutkové podstaty v bodech 1) a 2) trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona a v bodě 3) přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Soud posuzoval trestnost jednání obžalovaného v bodech 1) a 2) podle trestního zákona účinného v době spáchání trestné činnosti, neboť je toto posouzení dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku pro obžalovaného příznivější.

Soud také hodnotil osobu obžalovaného M. V., který je ženatý, bezdětný a nyní zaměstnán jako svářeč. V žalovaném období byl veden v evidenci úřadu práce od 21. 11. 2008 do 3. 5. 2009 a dále od 9. 9. 2009 do 9. 11. 2009, kdy byl sankčně vyřazen. Následně byl v evidenci uchazečů o zaměstnání od 10. 2. 2010 do 8. 8. 2010. Nyní od 24. 3. 2011 pracuje ve společnosti XXX. V místě současného bydliště (v XXX) k němu nejsou negativní zprávy. V opise trestního rejstříku má obžalovaný jeden záznam, a to odsouzení Okresním soudem v Šumperku rozsudkem ze dne 10. 1. 2011, č.j. 3T 151/2010-136, kdy byl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 15. 3. 2011, č.j. 2To 44/2011-159, a usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 11. 2011, č.j. 6Tdo 1376/2011-16, uznán vinným ze spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou roků. Rozsudek nabyl právní moci dne 15. 3. 2011. K tomuto rozhodnutí přichází v úvahu uložení souhrnného trestu.

Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného trestného činu a přečinu a konstatoval, že obžalovaný svým jednáním významným způsobem porušil zájem společnosti na ochraně majetku fyzických osob. Obžalovanému přitěžovalo, že trestnou činnost páchal dlouhodobě a třemi skutky. Soud přihlédl i k výši způsobené škody a k tomu, že obžalovaným svým jednáním dostal do neřešitelné finanční situace dvě ženy, v jednom případě dokonce

ženy zdravotně postižené, která situaci nezvládla, zhroutila se a byla po delší dobu následně léčena. K tomu přišla o svůj byt a vzniklé dluhy bude splácet po řadu dalších let. Druhá žena je již v důsledku jednání obžalovaného v insolventi. Rovněž ona přišla o veškeré své úspory a majetek a je předlužena. Soud u obžalovaného neshledal žádnou okolnost polehčující.

Soud ukládal obžalovanému souhrnný trest podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od dvou do deseti let.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v daném případě dosaženo uložením trestu odnětí svobody v dolní čtvrtině trestní sazby, tedy ve výměře čtyř roků. S ohledem na osobu obžalovaného a zejména s přihlédnutím k výši způsobené škody a k dopadům jeho trestné činnosti, kdy v podstatě zničil život nejen poškozeným ženám, ale i jejich nejbližší rodině, a také vzhledem k výši uloženého trestu, má soud za to, že účelu trestu nelze dosáhnout jinak, než jeho přímým výkonem. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť se dopustil úmyslné trestné činnosti a délka trestu převyšuje tři léta.

Soud neukládal obžalovanému peněžitý trest, neboť s ohledem na poměry obžalovaného, který je často bez zaměstnání, nebo má oficiálně pouze nízký příjem, by tento trest byl obtížně vymahatelný. Soud rovněž přihlédl k tomu, že by částečně zmařil uspokojení pohledávek poškozených, což by nebylo na prospěch věci.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojily poškozené R. D. s částkou 410.040,- Kč, L. M. s částkou 480.000 Kč a E. S. s částkou 50.000 Kč. V průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že všem poškozeným vznikla škoda právě v této nárokované výši, škodu způsobil obžalovaný a škoda je v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností. Soud proto zavázal obžalovaného, aby poškozeným tuto škodu v plné výši nahradil. Poškozené mají možnost požádat zdejší soud o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

V Bruntále dne 6. března 2012

Za správnost vyhotovení:
J. Brisudová

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-předsedkyně senátu-